

Sjælland, men hvad der skulde til, det skulde til. Anden Begrundelse har man egentlig aldrig faaet. So, vi have dog faaet eet Svar endnu, og det er, at det skal tjene til at støtte vor Neutralitet. Seg vil da spørge den ærede Conseilspræsident, som dog maa være den, der bærer det fornemste Ansvar for denne Regjering, om det ikke er berettiget, naar man fordrer saa enorme Udgifter, som henved 50 pCt. af Statens Indtægter, at forlange at faae at vide: Hvad fordrer Europa af et Land, der vil gardere sin Neutralitet? Kunne vi ikke faae at vide, hvilke Skridt Regjeringen har gjort, ikke alene lige overfor de mellemeuropæiske Stater, som sige, at de ville bevare Freden, og derfor have sluttet sig sammen, men ogsaa lige overfor de andre Stater, som dette mellemeuropæiske Forbund vil træde op imod i Tilfælde af, at de ikke kunne bevare Freden. Det var værd at faae at vide, jaavel fra den ene som fra den anden Part, hvilke Fordringer de stille til en Stat, naar den vil være neutral, om man har gjort en Henvendelse i saa Henseende, og om man har erklæret, at man i paatommende Tilfælde vil forholde sig neutral. Det forekommer mig, at man vel kan fordr, at Sligt sker. Den høitærede Udenrigsminister har aldrig været til Stede her og i saa Henseende udtalt sig. Vi have aldrig hørt et Ord fra ham denne Sag vedrørende. Der existerer ganske vist almindelig antagne folkeretlige Regler, som paalægge den Magt, der vil holde sig neutral, visse Forpligtelser i Krigstilfælde. Til at opfylde dem behøves der ikke en saadan militær Udskrivning som den, vi have her i Landet, og naar vi altsaa gaa videre, end hvad der behøves i saa Henseende, maa vi dog kunne faae at vide, hvad der begrunder det; om man har forhandlet med andre Magter i saa Henseende, om man har konstateret sin bestemte Villie til at ville forholde sig neutral. Hvad Folkeretten fordrer i saa Henseende, har jeg ikke de Kundskaber om, som jeg maa formode, den høie Regjerings Justitsminister sidder inde med, og som han altsaa kan meddele os, men lidt veed man jo dog derom. For os f. Ex. med vor politiske Stillning og i Følge vor naturlige Belliggenhed er det jo klart, at vi have en Forpligtelse til paa Søen at forhindre, at fjendilige Skibe bekridge hinanden paa vore Omraader. Vi have den Forpligtelse at forhindre dem i at løbe ind i vore Havne for at affætte Priser eller for at forsyne sig med Kontrabande, og vi have aldeles ubetinget den Forpligtelse at forhindre, at en af de krigsførende Magter gaar i Land et Sted paa

vore Kyster for derfra at angribe den Magt, den fører Krig med. Saaledes vil det altsaa være aldeles nødvendigt, at vi i Tilfælde af en Krig i Europa kunne forhindre, at en af Parterne gaar i Land paa Sjællands Østkyst for derfra at marchere ned i Thydskland. Det er vel ikke uden Betydning for Thydskland i Tilfælde af en saadan Krig at kunne vide sig sikret imod, at man gaar i Land i Sjælland, navnlig naar den Tid kommer, da Nordjølkanalen vil være færdig, thi da vil det vistnok være af overordentlig stor Betydning for et Land som Thydskland at faae at vide, at de have denne Sikkerhed fra vor Side som neutral Magt. Thydskland maa saaledes aldeles ubetinget ville stille den Fordring til vore militære Kræfter, at vi forhindre Landgang paa Sjællands Kyst, og ligesaa vist, at vor Hær eller den Krigsmagt til Lands, som vi bør have, kan optræde og hindre enten Indfald i de tydste Provindser, eller at en fremmed Krigsmagt derfra kan trænge herop. Det er vel egentlig talt de væsentligste Fordringer, der stilles til en neutral Magt. Det vil vel være klart, at det efter vor geografiske Belliggenhed særlig er vort Søværn, der vil have at udføre denne Opgave, der paahviler os for at kunne gardere vor Neutralitet. En Fæstning om Kjøbenhavn vil selvfølgelig overfor dette Spørgsmaal blive aldeles betydningsløs. Med en Fæstning om Kjøbenhavn gardere vi ikke vor Neutralitet ved vore Grændser imod Thydskland. En Fæstning om Kjøbenhavn kan selvfølgelig aldrig gardere vor Neutralitet, som skal forsvares rundt omkring ved vore Grændser paa alle Steder, hvor der kan være Fare for, at den brydes. En Fæstning om Kjøbenhavn kan kun være et Tilbud til en af de krigsførende Magter om, at man vil stille de Midler, de militære Kræfter, man raader over, til Raadighed for en af de krigsførende Magter. Og da vi jo faktisk kun kunne have Opmærksomheden henvendt paa en eneste Nation som Fiende af vor Selvstændighed, saa faar det let Udseende af, eller vil det let kunne faae Udseendet af, at denne Fæstning bygges ikke af neutrale Hensyn, men af fjendilige Hensyn mod denne Stat, af Øst til Alliance mod denne Stat. Den kompromitterer hele vor Eksistens, men den kan aldrig bidrage det Allermindste til, at vi kunne opfylde de Forpligtelser, der paahviler os som neutral Stat i Tilfælde af en Krig i Europa. Seg tillader mig at sige, at der aldrig her i Thinget, og jeg paastaar, heller ikke i det andet Thing, nogeninde af den høie Regjering er fremjat det mindste Spor af Begrundelse for de militære Udgifter, den tillader sig, de militære Udgifter,